

ПОЕТИЧНИЙ КУТОЧОК

ОКРИЛИЛИ МУЗИ ЛЮДИНУ

Миколу Швеця із Довгошиїв знають далеко за межами нашого району, де сповна оцінили його поетичний хист і музичну обдарованість. Важка хвороба обмежила його фізичні можливості, однак мужній чоловік, наперекір вироку долі, акумулював у серці усю творчу енергетику і виливає думки свої на папері. Причому, переважають у них життєві і філософські мотиви. А коли у серці засвітаються веселі вогники, то рядок до рядка кладе на папір усмішки та гуморески. Ну, і звичайно, не розлучається зі своїм давнім захопленням – пише музику на власні вірші та на поезії інших авторів. До того ж Микола Степанович натхненно виконує власні пісні, які припали до серця не тільки землякам, а й усім, хто його слухав.

Нещодавно Микола Швець у райцентрі потішив своїм талантом учасників урочистості з нагоди свята працівників соціальної сфери. І, мабуть, не тільки щирі аплодисменти були оцінкою його творчого звіту, а й щирі прагнення деяких емоційних слухачів підспівувати митцю із Довгошиїв. Пропонуємо читачам районки кілька творів із різножанрового доробку Миколи Швеця.

ЕКЗЕКУТОР

Гумореска

Молоденький лейтенант в міліцейській формі
Іде в справах на село в спорядженні повнім.
Є кобура і планшет, з виду теж відважний,
Бо качалкою трясе, мов «даішник» справжній.
Буде правду захищати, бо закони знає,
Міліцейського кийка, правда, ще не має.
Але як говорить шеф, в випадках незручних
Можна сміло приміняти засоби підручні.
Отже їде лейтенант розглядати справу –
Вчора жінка подала у район заяву.
Чоловік її – Степан – був завжди слухняний,
А тепер четвертий день ходить зранку п'яний.
Є ж роботи повно скрізь, треба заорати,
А той виродок-приймак виніс бутля з хати.
Заховав десь в буряках і щоранку цідить.
Вже біжать, як на пожар, в буряки сусіди.
Треба ж людям роз'яснити принципи моральні,
Не pomoже – примінять методи каральні.
Сіп заходить лейтенант в хату до Степана,
А Степан собі хропе на дивані п'яний.
Почина його будить, як гласять закони.
Той прокинувся, оком – «гліп» на його погони:
"Хто тебе без стуку вчир заходить до хати?"
Ти культури поучись, перш ніж розмовляти".
Ну дільничний розходився, мов садист затятий:
«Зараз я тебе навчу – будеш пам'ятати!»
Витяга його на двір, заголює спину
І береться відривати з плота штахетину.
Тут сусід, що з ним не пив, через пліт озвався:
«Стань-но, - каже, - в мене шланг з трактора остався.
Ще новий, в ходу не був, є ще й залізяка.
Буде краще приставати, ніж гнила ломака».
Екзекутор як вхопив шланга того в руки,
Не терпіє Степан в житті ще такої муки.
Вигинався, як дуга, то як знак питання,
Ну, нарешті, ніби вже літера остання.
В бідолахи потекло, наче дощик з неба,
Вже й дружина просить: «Стань, може, більш не треба?!
В нього ж лопнули штани й плаче бідолаха,
І на спині вигляда гола костомача».
Тижнів три лежав Степан, пригадував муку,
Ще й сто гривнів заплатив за оту науку.
Є питання непрості, може й риторичні:
Чи потрібні, друзі, нам отакі дільничні?

Микола ШВЕЦЬ,
с.Довгошиїв.

ОСІННІЙ ЕТЮД

Я не люблю пору осінню,
Її дощі, її пітьму,
І тугу вітру надвечірню
Таку пронизливо сумну.
Остання птаха відлітає,
Звіряє шлях по борозні.
І ще до обрію зникає
У тій промоклій сіризі.
Трясе, знобить стареньку грушу -
О де ж та матінка-зима?
Туман вкриває смутком душу,
Нема веселості, нема.
Чого за обрієм баряться
Веселі сонця промінці?
Коли ж сніжинки заіскряться,
Немов коштовні камінці?
Коли ж мороз накріє вранці
Стареньку грушу тихим сном,
Листок, кружляючи у танці,
Прощавсь з заплаканим вікном.

БУВАЛЬЩИНА

ЩЕ Й БОРГ «ПОВІСЯТЬ»...

Якось авторитетний керівник авторитетної районної установи запросив до співпраці двох висококласних хормейстерів, аби ті допомогли службовцям підготувати кілька номерів на огляд художньої самодіяльності. Звісно, митці погодилися, бо поважали партнера-замовника, до того ж він пообіцяв щедрю винагороду.

Щоправда, керівник узявся особисто контролювати творчий процес і щоразу пропонував культармійцям проводити репетиції у передобідню пору. А коли настала свята обідня година, то вдячний службовець активно запрошував митців «перекусити». Оце «перекушування» вміщало нашу традиційну щедрість у повному об'ємі, коли від наїдків і напоїв столи вгинаються.

Після чергового ситого і хмільного застілля один із хормейстерів щось подумки перемножив і сказав своєму колезі:

- Мабуть, ніхто із нами не розрахується. Схоже на те, що на нас ще й борг «повісять»...

Максим СМАЛЬКО.

СПОРТ

СІТКА ОБ'ЄДНУЄ ДРУЗІВ

У спортивному залі ЗШ №3 відбулася товариська зустріч з волейболу між млинівчанами та командою з Олександрії Рівненського району. Давні друзі уже не вперше зустрічалися і щоразу баталії на волейбольному майданчику були видовищними і безкомпромісними.

І цього разу, як кажуть, коса натрапила на камінь. Про це, зокрема, свідчить рахунок однієї із партій – 32:30. Втім, господарі «гасили» сильніше і влучніше, тож перемогли із рахунком партій 3:1. За команду млинівчан виступали Олег Вальчун, Віктор Михайлов, Валентин Назарук, Петро Ліщук, Роман Мацюк, Олександр Стецюк, Олександр та Олег Покотили.